

లక్ష్మీరహిత గమ్యరహిత బతుకువద్దు మనకు

(విద్యార్థి దశలో కాల్పనార్కు
కవిత - 1836)

యుగయుగాల మానవాలి నలరించు కళాదేవి
సౌందర్యం సమస్తం నా అరచేతికి చిక్కగాక
దిజ్ఞండల సహితంగా ఈ జగత్తు యూవత్తు
నా బుద్ధికి సులభంగా అవగాహన మౌనగాక

నిరుత్యాహ నిరుద్యోగ మిథ్య జీవితమెందుకు
గుదికాటుల గాడిదలా, చల్లారిన బూడిదలా
అచ్ఛమైన మనముల్లా నిండు బతుకు బతుకుదాం
కోపంతో, తాపంతో, రాగంతో, ద్వేషంతో

శాంతి పూర్ణమైన బతుకు నాకు వద్దు నాకు వద్దు
ఘుస్తార్థముగైలాంటి నా మనసుకు పడదు
శాంతి

పోరాటం పోరాటం పోరాటమె నాకిష్టం
మహోత్సాల లక్ష్మీంకితమైనట్టిది

లక్ష్మీరహిత గమ్యరహిత బతుకువద్దు మనకు
నిస్సిరపు నిర్జీవపు కాకి బతుకు వద్దు మనకు
పదపద పద పోదాం పద దూరంగా వేగంగా
కష్టాలను కైశాలను లెక్కించక పోదాం పద

(కాల్పనార్కు, డి. నతసయంతి ప్రంపంతరం ప్రంద్రూంగా)